

Foranstaltning, og jeg kan kun takke den højtærede Minister for, at han har taget de Anmodninger til Følge, som ere rettede til ham fra Personer, som i særlig Grad lede under Ulemperne ved den nuværende Ordning, hvorefter det er Fogeden selv, der alene kan afsige Kendelser. Jeg sigter her til, at der fra Sagførerraadet for første Kreds er indgivet et Andragende til Ministeren om denne Sag, og det er glædeligt, at man har kunnet finde Øre for Anmodningen. Jeg gaar naturligvis ud fra, at det er Meningen, at de Assisterter, Kongens Foged nu har, skulle vedblive at fungere, eller at der i alt Fald skal være et tilstrækkeligt Antal af Assisterter til at foretage den store Mængde Forretninger, som Fogeden eller Underfogederne ikke vil kunne overkomme at foretage, en Mængde Udpantningsforretninger og almindelige simple Fogedforretninger. Hvis det ikke er Tilfældet, vil det være tilstrækkeligt at have to Underfogeder. Jeg gaar ud fra, at det er Meningen, at disse to Underfogeder skulle kunne afsige Kendelser, medens i øvrigt Assistenternes Tal vil være tilstrækkeligt for at faa de mange Forretninger udførte paa behørig Maade. — Jeg har heller ikke noget at bemærke ved, at den ærede Minister ønsker Titlen „Kongens Foged“ afskaffet. Et andet Spørgsmaal er det, om det er en særlig heldig Betegnelse, som den ærede Minister har sat i Stedet, nemlig Byfoged, thi ved Byfoged forstaaer man Landet over noget ganske andet. Der er saaledes i hver Købstad en Byfoged; denne Byfoged er Underdommer, og det er som saadan, at man egentlig forstaaer Udtrykket Byfoged. Ved nu i denne Lov at indføre Betegnelsen Byfoged alene for den Mand, der skal udføre Fogedforretninger, eksekvere Domme og hvad dermed staaer i Forbindelse, faar man en dobbelt Betydning af Betegnelsen Byfoged. Det er ikke et Spørgsmaal af stor Betydning, men jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om det ikke er tilstrækkeligt at betegne ham som „Foged“, saa at altsaa Kongens Foged i Kjøbenhavn fremtidig betegnes som Foged. Nu, da man vil indsætte to Underfogeder, saaledes som her er foreslaaet, kalder man dem jo heller ikke Under-Byfogeder, men kun Underfogeder. Jeg tror, at Konsekvens er en god Ting alle Vegne, og jeg kan ikke nægte, at jeg synes, det kunde være heldigt at have samme Betegnelse hele Landet over. Den Mand, der eksekverer Domme, er Fogeden; den, der afsiger Dommene, er Byfogeden.

Jeg skal imidlertid tillade mig at henstille dette til Overvejelse.

Medens jeg saaledes kan anbefale Lovforslaget, vil jeg dog tillade mig at tilføje min Beklagelse over, at der ikke foreligger Rigsdagen et Forslag, svarende til det, der i Fjor blev forelagt om en Forøgelse af Antallet af Dommerne i Kriminal- og Politiretten; thi dertil trænges der i høj Grad. Der var foreslaaet i Fjor to ny Assessorer med tilhørende Protokolførere m. m. Det er sikkert nok, at Kriminal- og Politiretten er overbebyrdet. Der er vistnok ikke noget mere oplidende Arbejde end at være Assessor i Kriminal- og Politiretten, det er et højt ansvarsfuldt Embede, som lægger Beslag paa Dommerens Tanker og Virksomhed ogsaa uden for de lange Timer, hvori han er optaget af at optage Forhør, nemlig ved Overvejelser af, hvad der skal foretages i Sagerne; dette lægger meget stærkt Beslag paa ham tidlig og silde. Det er en Sag af den allerstørste Interesse for Borgerne, at der er et tilstrækkeligt Antal Assessorer, for at Sagerne ikke skulle opholdes, for at Borgerne, som ere under Tiltale, under Undersøgelse, kunne blive færdige, kunne faa at vide, om der skal gøres Ansvar gældende mod dem eller ikke, og hvorledes dette Ansvar vil falde ud. Jeg beklager som sagt meget, at den Sag ikke er fremmet samtidig med denne. Jeg tror, det er et levende Ønske rundt omkring, at man kunde komme til en Udvidelse her. — I Forbindelse hermed ønsker jeg ogsaa at henlede Opmærksomheden paa det Spørgsmaal, om den ærede Minister ikke tænker paa at foretage en lignende Foranstaltning med Hensyn til Sø- og Handelsretten. Der er Forholdet det, at denne Ret i en ganske overordentlig Grad er overbebyrdet. Sagernes Antal er tiltaget saa betydeligt, at det er ganske umuligt, fuldstændig umuligt for denne Dommer, der er Formand, og som beklæder Retten til daglig Brug, at besøge Sagerne i rette Tid. Medens Dommeren med al Iver og Nidkærhed arbejder paa, at Sagførerne skulle skynde sig saa meget som muligt, og giver saa korte Udsættelser som muligt, og ogsaa opnaar det, bliver Resultatet, naar Sagen er optagen til Doms efter Proceduren for den samlede Ret, for den retskyndige Dommer med 4 Bisiddere, varer det — ikke Dage, ikke Uger, men — Maaneder, jeg havde nær sagt halve Aar, inden Dommen bliver afsagt, og det gælder naturligvis mest i store og vigtige